

פנין עין חמד

יוזא לאור צ"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מקבלת ציון

פְּרָשַׁת תּוֹלְדוֹת - תּוֹכּוּ פְּבַר

"וְאִמְרַתֶּם בְּמָה אֶהְבְּתֶנוּ? הֲלוֹא אַח עָשׂוּ לְיַעֲקֹב נָאִם ה' וְאָהַב אֶת יַעֲקֹב וְאֵת עֵשׂוֹ שְׂנֵאתִי, וְאָשִׁים אֶת הָרִיוֹ שְׂמָמָה וְאֵת נַחְלָתוֹ לְתַנּוֹת מִדְבָּר"

(מלאכי א, ב-ג. מתוך ההפטרטה)

ראשו, זקן נאה יורד לו על פי מידותיו, גרטל רחב על מותניו...

לעומת זאת יעקב אבינו הלך בדרך האמת, הוא לא נתן לרמות לא את עצמו ולא את האחרים. דרכו היתה להיות תוכו כבדו, מסור בליבו ופיו לשמיים, בנקודת האמת שבליבו. לכן זכה שדמות דיוקנו חקוקה בכיסא הכבוד, עד שאמרו חז"ל (ב"ב נח.): "שופריה דיעקב אבינו, כשופריה דאדם קדמאה". יעקב אבינו הגיע לשלמות רוחנית, כמו אדם הראשון קודם החטא, וכל זה מכוח מידת האמת שהיתה נר לרגליו. כדברי הנביא: "תִּזְרַת אֶמֶת הַיְהוָה בְּפִיהוּ וְעֹלָה לֹא נִמְצָא בְּשִׁפְתָיו" (מלאכי ב, ו).

לכן אומר הנביא לכלל ישראל: "וְאָהַב אֶת יַעֲקֹב. וְאֵת עֵשׂוֹ שְׂנֵאתִי" (מלאכי א, ב-ג). הסיבה לאותה אהבה של השם יתברך ליעקב, היא בדבקותו במידת האמת, עד שהיה תוכו כבדו. אמת בפה ואמת בלב. לא חנופה. לא חיצוניות. אמת פנימית. זאת לעומת עֵשׂוֹ הרשע, שהציג עצמו כלפי חוץ כירא ושלם, אבל פנימותו היתה רקובה, והיא שדירדרה אותו לבסוף לכפור בעיקר ולעבור על העבירות החמורות ביותר.

נסיים בדברי ה'חפץ חיים' בספרו 'שפת תמים': "כמה צריך האדם לחזק את עצמו שלא להוציא דבר שקר מפיו, כי אפילו אין מרמה טמונה בו, היא מידה מגונה מאוד".

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לכת

צ"י	כניסת לכת	צאת לכת	בינו חם
17:44	17:12	16:01	י"ט
17:40	17:09	16:17	ת"א
17:39	17:09	16:17	מ"ט
17:44	17:12	16:21	כ"א

יש לתמוה על עֵשׂוֹ, הרי הוא כרוך אחרי אביו הגדול ומתנהג בדרכיו כלפי חוץ, מדוע יצא לתרבות רעה עד כדי כפירה בעיקר? הרי אנו רואים עד כמה העריך עֵשׂוֹ את גדולת אביו, ובראותו שברכותיו הגיעו לידי יעקב אחיו הצעיר חרה לו עד מאוד, שנאמר: "וַיִּצְעַק צַעֲקָה גְדֹלָה וּמְרָה עַד מָאֹד" (בראשית כז, לד).

וצעקה זו נבעה מעמקי נשמתו, שהרי הקב"ה נפרע מכלל ישראל, על צעקה זו, כפי שנאמר במדרש (בראשית רבה טז, ד): "אמר רבי חנינא: כל מי שהוא אומר שהקב"ה וותרן הוא יתוותרו בני מעוהו, אלא מאריך אפיה וגבי דיליה. זעקה אחת הזעיק יעקב לעֵשׂוֹ דכתיב: "כִּשְׂמַע עֵשׂוֹ אֵת דְּבַרֵי אָבִיו וַיִּצְעַק צַעֲקָה גְדֹלָה וּמְרָה" (בראשית כז, לד). והיכן נפרע לו? בשושן הבירה שנאמר: "וַיִּצְעַק צַעֲקָה גְדֹלָה וּמְרָה" (אסתר ד, א).

ברור הדבר שאם זעקת עֵשׂוֹ לא היתה יוצאת מקירות ליבו היא לא היתה מטביעה חותם לדורות רבים וגורמת לכלל ישראל לזעוק בימי מרדכי ואסתר. ואם רצה כל כך לקבל את ברכות אביו, מדוע יצא לתרבות רעה עד כפירה בעיקר, באמונה של השראת הנפש וחי העולם הבא?

מכאן הוכחה כי עֵשׂוֹ לא היה רשע גלוי, כי בחיצוניותו התנהג כירא ושלם, אלא שלא היה תוכו כבדו. הנהגה זו של אחד בפה ואחד בלב, שכל כולה שקר, היא זו שגרמה לו בסופו של דבר להידרדר עד לתהום ולכפירה ביסודות האמונה. על הפסוק "וַיִּבֶז עֵשׂוֹ אֶת הַבְּכֹרָה" (בראשית כה, לד) אומר רש"י: "העיד הכתוב על רשעו שביזה עבודתו של מקום".

אומרים בשם ה'שפת אמת', האדמו"ר מגור זצ"ל: כלום סבורים אתם שְׁעֵשׂוֹ היה מכה כלבים בשוק? לאו! אלא היה נראה כרבי' עם שטריימל הדור על

הצלחה בגור"

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרוך בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי מישל בת שושנה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג' בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת טסה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחיה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה שאול בן סילביה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל נעמה בת שרה בנימין בן ברכה יענה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בו גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה
לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס
ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג' בן דליה אפרת
וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שואל ומשיב בהלכה - תרומות ומעשרות - חלק י"ג

האם אדם שאינו בעל הפירות יכול להפריש תרומות ומעשרות וכן מה דין שותפים?

שאלה: **?**

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון:

תשובה: **!**

הסמכות להפריש תרומות ומעשרות נתונה לבעל הפירות בלבד, שיפריש בעצמו או על ידי שליח. אם אדם אחר מפריש בלי רשות של בעל הבית, אין ההפרשה מועילה.

כאשר בעל הפירות לא נמצא, או שאינו בקי בהפרשת תרומות ומעשרות, יש לבקש את רשותו, ורק אז ניתן לתקן את הפירות כשליח של הבעלים. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן שלא סכ"ט, ל).

אם הפירות שייכים לכמה אנשים, כל אחד מהם יכול להפריש תרומות ומעשרות בלי לבקש רשות מהאחרים. **מקורות:** שו"ע (יו"ד שם ס"ה).

בני הבית, שאינם בעלי הפירות, רשאים להפריש תרומות ומעשרות, על מה שהם אוכלים, אך לא על כלל הפירות. **מקורות:** ראה שו"ע (יו"ד שם ס"מ, מא). ובספר מצוות הארץ- כהנא (פט"ז, ג).

אולם, בעלת הבית רשאית להפריש על כל הפירות שבבית, ואינה צריכה לבקש רשות מיוחדת מבעלה, שבוודאי נתן לה רשות לכך.

תרומה, שהופרשה וחזרה והתערבה בפירות מין במינו, ביטולו במאה ואחד. וכן הדין, כאשר נתערב טבל ודאי בפירות מעושרין. אולם, אין בו די כדי לבטלו, תקנתו - שישאל לחכם ויתיר לו כמו בהתרת נדרים ועל ידי כך חזרו להיות טבל, וחוזר ומפריש תרומה אחרת ללא ברכה. **מקורות:** חזון עובדיה- תרומות ומעשרות (עמוד רנח) וכתב, אם ההפרשה נעשתה על ידי האישה בעלת הבית, יש לה לעשות את בעלה שליח להישאל אצל החכם במקומה. ע"ש.

כְּחָה שֶׁל תְּפִלָּה

הגב' ג. היא אישה העובדת מביתה. השעה הייתה שתיים עשרה וחצי בצהריים. גב' ג. קמה בזריזות משולחן עבודתה, ונכנסה למטבח. בעוד שעה אמורים ילדיה לשוב הביתה לארוחת הצהריים, הבנים מהחדר והבנות מבית הספר. היא הוציאה חומר גלם לבישול, סירים ומחבת, והחלה לקלף ירקות.

צלצול טלפון קטע את עבודתה. על הקו הייתה ידידה שלי, שביקשה ממנה להתקשר לאישה מסוימת בירושלים, ולשוחח עימה על נושא חשוב שקשור למצווה גדולה מאוד. הגב' ג. ניסתה לדחות את השיחה לשעה מאוחרת יותר, "תביני, תיכף הילדים חוזרים מהלימודים רעבים וצמאים, ועלי להכין עבורם את ארוחת הצהריים, ועדיין לא התחלתי!".

אך הידידה התעקשה, "זה לא יקח יותר ממספר דקות, זו מצווה גדולה מאוד והיא מחכה כל רגע לטלפון ממך, אנא התקשרי אליה עכשיו!". גב' ג. נכנעה, והיא התקשרה לאותה אישה מירושלים, והסבירה לה את מה שהיה צריך להסביר. השיחה ביניהם קלחה, נשאלו שאלות, ובמקביל ניתנו תשובות, בסיום השיחה כשהורידה הגב' ג. את הטלפון, הביטה על השעון, **ולתדהמתה השעה הייתה אחת ועשרים!!**

היא פרצה בבכי. בעוד כעשר דקות בלבד אמורים הילדים להיכנס הביתה, ואין מה להגיש להם לאכול! אין אפילו מוצרי חלב בבית. מה עושים? זה דבר שלא אירע לה מעולם. היא הרימה את עיניה למעלה ובדמעות התפללה מעומק הלב: "רבש"ע, אתה יודע שעשיתי זאת כחסד, לא עבורי, אנא תדאג לילדי לארוחת צהריים, כי הם אמורים להגיע בעוד רגעים ספורים". הגב' ג. סיפרה, שהיא האמינה בכל ליבה, שבורא עולם 'המשביע לכל חי רצון' אכן ישלח לה ארוחת צהריים לילדיה.

באותו הרגע נשמע צלצול בדלת הכניסה. היא פתחה את הדלת, אף אחד לא עמד שם. לידיה הדלת הייתה קשורה שקית ניילון גדולה ובפנים... **צ'יפס טרי וחם, מנות בשר בצלי, מספר תוספות, ואף קינוח מדהים לסוף הארוחה.** במכתב, שהיה בשקית נכתב כך:

"לג. היקרה, מאז שעברת לדירתך החדשה הבטחתי לשלוח לך ארוחת צהריים טעימה ומזינה, אך כל פעם זה נדחה בגלל עיכובים שונים למיניהם. הפעם פרעתי את החוב, שיהיה לך וילדיך בתיאבון". על החתום היתה שכנתה הטובה מהדירה הקודמת.

הפעם היא פרצה בבכי של שמחה. "מי יכול להאמין?". כעבור דקות ספורות הגיעו הילדים, כשהם נפעמים לשמוע על דרכי ההשגחה בכל מה שקרה, וגב' ג. לא יכלה להירגע מרוב התרגשות, איך בורא עולם האזין לתפילתה, שיצאה מקירות ליבה ודאג לילדיה לארוחה טעימה בזמן וברגע הנכון.

מינויים

לקבלת העלון חייג במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב אשר אנשיל יונגרייז הלוי זצ"ל

הרב הגאון אשר אנשיל יונגרייז הלוי זצ"ל- נולד בשנת ה'תקס"ו (1806) בעיר סטשא שבהונגריה. נקרא על שם סבו (מצד האם). אביו מצאצאי רבינו מרדכי יפה 'בעל הלבושים'. בהיותו כבן 13 נסע ללמוד בעיר באלשא-דיארמאט אצל מהר"ם א"ש. כעבור שנתיים עבר לווערבו, לשיבת הגה"ק ר' יעקב קופל אלטנקונשטט ולמד שם במשך תשע שנים ברציפות. בנו של רבו, ר' אברהם יחזקאל רייך סיפר, כי בתקופה זו נהג רבינו לצום בקביעות ממוצאי שבת ועד יום שלישי בערב. אחר נישואיו ישב על שולחן חותנו, גם לאחר שהתקבל כר"מ בק"ק מטרסדורף. בשנת ה'תקצ"ד (1834) בהיותו כבן 28 שנים בלבד נפטר ר' יוסף בנימין אסטרייכר ורבינו מונה לשמש במקומו כרבה של טשנגר. תפקיד, אותו מילא כ-40 שנים! שם הקים ישיבה ועמד בראשה. חילק את כל הכספים שקיבל עבור פדיונות לצדקה. רבים פנו אליו ונושעו.

מפורסם לאיש קדוש מאוד ופועל ישועות בקרב הארץ, ומכל קצווי המדינה נהרו אליו לרפואות, והיה נערץ ונקדש בעיני כל צדיקי הדור. בדברי הספד שנשא חתנו הגאון ר' יהושע ברוך רייניץ (אבד"ק טשטשביטץ), אמר עליו: "כמעט שלישי מימי חייו עברו עליו בתעניות, ופעמים רבות התענה במשך ימים רבים בזה אחר זה, כשרק בלילה טועם משהו ומיד חוזר ללימודו בעיון במשך כל הלילה". הגה"ק בעל 'תוספות חיים' מפיסטין (תלמיד הקדושת לוי' ובעל התניא') אמר על רבינו שלא מצא בכל מדינת אונגארין מקובל גדול כמותו, וכל כתבי האריז"ל שגורים בפיו, והוא על דרך תלמידי הבעש"ט הק'. בעל רוח-הקודש. נפטר ב-ה כסליו ה'תרל"ד (1873). חי כ-67 שנים. ציונו בטשנגר. גם היום רבים הפוקדים את ציונו של רבינו זוכים לראות ישועות ובפרט בענייני רפואה. בנו, ר' אברהם מונה לשמש במקום רבינו כרבה של טשנגר.

סבא (מצד האב): ר' יצחק הלוי מפאפא. **סבא (מצד האם):** ר' אשר אנשיל וינר (רבה הראשון של מישקולץ ורבו של מחוז בורשוד). **אביו:** ר' שמואל מפאפא (אב"ד אבראהם ולאחר מכן אב"ד סטשא ומח"ס 'תורת עדות' על שישה סדרי משנה). **אימו:** מרת מרים יטל. **אשתו:** מרת ניחא (בת ר' מאיר אלמאש פופר רבה של בוקרשט ומטרסדורף). **מרבתי:** ר' יעקב קופל אלטנקונשטט ('קופל חריף'- רבו המובהק), ר' מאיר איזנשטטר (מהר"ם א"ש). **מתלמידי:** רבי נפתלי הערצקא מראצפרט. **ילדיו:** ר' אברהם (כיהן אחרי אביו כרבה של טשנגר במשך שלושים שנה), ר' משה נתן נטע (בעל 'תורת משה נתן'), בת (נישאה לר' יעקב שיק רבה של נאדאודוואר), מרת מלכה (נישאה לבן דודה, ר' שמואל דוד יונגרייז שכהן כרבה של פהרדיארמאט), בת (נישאה לר' יהושע ברוך רייניץ, רבה של צ'צ'וביץ), ר' שמואל דוד. **מספריו:** ימנוחת אשר.

יפר נכדו הגה"צ מטענקא זצ"ל, ששמע מאת הגאון אבד"ק גראסווארדיין רבי בנימין פוקס, שפעם היה איש אחד בעיר גראסווארדיין שחלה ברגלו במחלה אנושה רח"ל, והרופא המפורסם ד"ר גראוס ציווה עליו שיסע נתך ומיד לעיר פעסט כדי שיעשו לו ניתוח ויסירו את רגלו, והזהירו שאם לא יעשה כן, הרי הוא בסכנת מוות ל"ע, וכן עשה האיש שנסע לעיר פעסט, והנה ניגש אליו איש אחד ואמר לו: "פניך מעידות, שאתה בדאגה גדולה, האם אפשר להושיע אותך מצרתך?".

סיפר לו, את כל אשר קרה לו, וכעת הוא נוסע לפעסט לניתוח שיסירו את רגלו. אמר לו האיש: "עצתי לך, שקודם תיסע לעיר טשנגר אצל הצדיק מטשנגר, אשר הוא איש מופת ורבים נושעו אצלו, ואמר לו האיש, שהוא בסכנה גדולה והזהיר אותו הרופא מספר פעמים וחבל לו על כל רגע ורגע, אמר לו האיש: "אל תירא מזה, שבטח תהיה לך ישועה אצל הצדיק מטשנגר". שמע האיש לדבריו ונסע לטשנגר. כשנכנס אצל רבינו, סיפר לו, את כל אשר אמר לו הרופא.

אמר לו הצדיק: "תיקח כאן איזה סמי רפואה, ותמשח זאת על רגלך ובעז"ה תתרפא ללא כל ניתוח", וכן עשה האיש וירא פלאות, שכול המיחוסים שהיו לו נעלמו כלא היו. לאחר מכן נסע האיש בחזרה לעירו גראסווארדיין, ונכנס לבית המרא דאתרא הגה"ק רבי משה הערש פוקס לספר לו את כל אשר היה עימו. בבית הצדיק באותה השעה היה גם הרופא ד"ר גראוס. מיד כשראה אותו שאל הרופא: "מה אתה עושה כאן, הרי ציוויתי אותך שתיסע מיד לעיר פעסט, מכיוון שאתה בסכנה גדולה". סיפר לו האיש שהיה אצל הצדיק מטשנגר ונתן לו סמי רפואה ונתרפא, וכאשר שמע זאת הרופא ד"ר גראוס, הביט על רגל האיש וראה, שהמיחוש איננו, התבטא מזה בהתפעלות רבה ואמר: "אני חשבת, שהד"ר הוא שמרפא אבל אני רואה שרק בורא עולם הוא זה שמרפא". (גיליון 'נפלאות אשר')

כה רבינו ובגינו התקדש שם שמיים, גם בין הגויים, עד שהרופאים הנודעים מוינה בירת אוסטריה שלחו אליו את החולים שאפסה תקוותם והוא בעז"ה הצליח להעלות להם ארוכה. אחד משרי המדינה, ערך משתה בהם השתתפו שרים רבים ונכבדים, אשר הגיעו לטרקלינו מקרוב ומרחוק, ויהי כטוב ליבו, גלגל את סיפורו על הרב המחולל אותות ומופתים, החליטו השרים לנסות את הרב, והזמינו אותו אליהם, לראות את שלום השר, אשר שכב במיטה, ועשה עצמו כחולה. כשהגיע רבינו, שאל את החולה על מחלתו, והוא התאונן לפניו על ייסורים קשים, אך כשתפס רבינו את דופק ידו, הרגיש באמתלה, והבין את מחשבתם הרעה.

מיד נשא רבינו את עיניו לשמיים, וסובב את עצמו לעבר הנוכחים, אשר המתינו לתשובתו כדת מה לעשות בחולה, ואיזה רפואות יש לרכוש עבורו, והשיב להם, שמחלתו של השר מסוכנת מאוד, ואין עצה ורפואה עבורו. יצא רבינו מן המקום ואת הדלת סגר אחריו, הנוכחים פרצו בצחוק על הרב, שאין בו ממש ואינו יודע מאומה, אך מיד נהפך צחוקם ליגון, כשהבחינו שהשר מוטל במיטה, ללא רוח חיים.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

חֲשֻבֹנוֹת שְׁמַיִם

הפרידה בינו לבין המוות. לחיצה על הכפתור שתפסיק את פעולת ההנשמה המלאכותית.

מאחר שמצבו של הילד היה בכי רע, הרופאים העזו לגשת לאב ולומר לו: "אנחנו מצטערים, אבל המצב של הבן הוא בלתי הפיך. אנו מציעים, שנפסיק את מכונת ההנשמה וכך יפסק הצער שהבן עובר. עליך להבין, בנך למעשה חי אך ורק בזכות המכונות המחוברות אליו. אין הוא מסוגל לעשות דבר בכוחות עצמו".

האבא הזדעזע מדברי הרופאים. אולם מאחר שהיה תלמידו של מרן הגאון הצדיק הרב שמואל הלוי וואזנר זצ"ל (מח"ס 'שבט הלוי' - נפטר למעלה מגיל 101 שנים) ביקש לדעת מהי דעת תורה ולאחר התייעצות עימו, פסק הרב זצ"ל שח"ו לעשות כן, וזה רוצח במזיד.

עם פסק זה ניגש מיודענו לרופאים וסירב להפסקת מכונת ההנשמה והסרת המכשירים הנוספים שחוברו לילד. מאחר שראו הרופאים, כי הלה איתן בדעתו, נאלצו לקבל את דעתו ולא ניתקו את המכשירים.

אולם חסדי בורא עולם לא תמו, והלא יאומן התרחש מול עיניהם המשתאות של הרופאים. חלפו מספר שבועות, והילד התעורר, ומצבו החל להשתפר להפליא.

הרופאים ניתקו אותו ממכשיר ההנשמה, שכן הילד התחיל לנשום בכוחות עצמו, ולאחר זמן מה הצליח אף ללכת בכוחות עצמו עד שביום מן הימים התחיל ללכת כאחד האדם ללא כל סימן לחולי או לאשפוז שעבר.

כמובן, האב ניגש לרב ובהתרגשות עצומה סיפר, שב"ה הבן הבריא וחזר להיות כאחד האדם, והרופאים מבקשים לשחררו לביתו. להפתעת האב, הצדיק ביקש, שכאשר הרופאים ישחררו את הילד, יביאו אותו הישר לבית-הרב. כמובן, הלה שמע לצדיק והילד הובא לבית הרב. כשהגיע לביתו, ביקש הצדיק מכול יושבי החדר, לעזוב את החדר ולהשאירם לבד.

הרב וואזנר פתח ושאל אותו מה הוא ראה למעלה, כשהיה במצב של מוות קליני. והילד השיב: "הייתה גזירה נוראה ל"ע שעמדה לקרות לעם ישראל. הקב"ה לא רצה לוותר על כך ולהביא אותה לעולם". (מדובר בתקופת הפיגועים שמחבלים היו מתפוצצים באוטובוסים בעיקר בתל אביב ובירושלים).

"אך, כעבור זמן מה, הגיעה אישה אחת צדיקה והתחננה בפני בורא העולם, שלא יוריד את הגזירה לעולם, ואכן התבטלה הגזירה הקשה שהייתה אמורה ל"ע לחול על עם ישראל". לאחר בירור זהות האישה התברר, שזאת לא פחות מאשר אתו של הרב שכטר שליט"א.

כל אדם במהלך חייו עובר מאורעות רבים. לעיתים הוא תוהה, על מה ולמה היה עליו לעבור 'חוויה' זו או אחרת. אולם עליו לדעת, כי כל המאורעות שעבר, הינן בחשבון מדויק מאת בורא העולם. ואף אם אינו מבין על מה ולמה, לעיתים בזמן מאוחר יותר מגלה את הסיבה לכך.

את הסיפור המפעים הבא סיפר הגה"צ רבי אריה שכטר שליט"א, במהלך שיחה שמסר בחודש כסליו ה'ת'שע"ז: לפני שנים מספר, אשתו חלתה במחלה הארורה ל"ע, המצב בהתחלה לא היה כ"כ קשה, אך יום רודף יום, ואחרי תקופה לא ארוכה של סבל וטיפולים, מצבה החמיר מאוד.

האנשים מסביב ניסו לעודד ולעזור מכל הכיוונים ובכל המובנים: הן בעזרה בבית, בפרנסה ובכלכלה, וכמובן במצב הבריאותי.

באחת הפעמים הרב אף אמר לה: "תשמעי, בורא עולם ברוך ה' זיכה אותי והחזרתי המון בחורים בתשובה. אני נוסע בכל העולם, בשביל מה? אך ורק כדי לחזק את ליבותיהם של אחינו הטועים אל אבינו שבשמיים. ואם כן, הרי אנו בעלי זכות ואנו נצטרך להתחנן לקב"ה, ונזכיר לפניו את זכויותינו".

אך רעייתו בצדקותה, מנעה זאת ממנו בכל דרך אפשרית. "חלילה לבוא ולחסל" מהזכויות שצברת למעלה בשל החיזוקים הרבים ברחבי הארץ".

אשת חיל רעייתו. בנוסף אף אמרה לו: "בעלי היקר, אם בורא עולם רוצה שאפטר מן העולם, הריני מקבלת זאת באהבה ואפילו על ידי ייסורים", ואכן כך גזרה חוכמתו יתברך, ואחרי תקופה קצרה השיבה הרבנית ע"ה את נשמתה לבורא עולם.

סיפורנו לא תם... חלפו מספר שנים. ילד אחד חלה אנושות ואושפז לתקופה ארוכה בבית-הרפואה. מצבו לא השתפר כלל וכלל והרופאים חששו מאוד לחייו.

הרופאים היו אובדי עצות. מה לא ניסו. תרופות מסוגים שונים וכל המכשירים - מאומה לא הועיל. אף מספר ניתוחים כשלו לחלוטין והתוצאה שלהם הייתה מאכזבת ומייאשת.

עם הזמן מצבו הבריאותי של הילד הידרדר למצב קריטי, ומשם הגיע ל"מוות קליני". (משמעות המושג של מוות קליני הוא מצב שבו מפסיק הלב לפעום ולספק דם וחמצן למוח).

למעשה נשימותיו של הילד הגיעו אך ורק בזכות מכונת הנשמה מכנית, שחוברה אליו והיא החליפה את הפעולה הטבעית של הנשימה, מכיוון שבמצבו הנוכחי כבר לא היה מסוגל לעשות זאת בכוחות עצמו.

מצבו של הילד היה חמור עד כדי כך, שלחיצת כפתור אחת

לע"ו	תמצב"ה
הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל זצ"ל	שמואל בן רבקה ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	משה בן רוזה ז"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל	אביחי בן אסתר ז"ל
צדיק חכם בן חזלה ז"ל	נעימה בת גורג'יה ע"ה
שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל
מסודי בת חביבה ע"ה	חווה בת יעקב צבי ע"ה
אסתר בת גולה גאולה ע"ה	רפאל בן אסתר ז"ל
יוסף בר סעדה ז"ל	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
יעקב בן נעמה ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה
שרה בת מורברי רחל ע"ה	שמעון בן חנה ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה